

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/72/2017
Identifikačné číslo spisu: 1112227495
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1112227495.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu RELCO s.r.o., so sídlom v Modre, Okružná č. 3239, proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Úradom pre verejné obstarávanie, so sídlom v Bratislave, Dunajská č. 68, P.O.BOX č. 58, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4 C 158/2012, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. októbra 2014 sp. zn. 2 Co 622/2014, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 29. októbra 2014 sp. zn. 2 Co 622/2014 v spojení s opravným uznesením z 12. februára 2015 sp. zn. 2 Co 622/2014 a vec mu vracia ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 5. mája 2014 č. k. 4 C 158/2012-258 zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím ústredného orgánu štátnej správy, Úradu pre verejné obstarávanie zo dňa 11. marca 2011, číslo: 74-6000/2011-ON-14, vydaného v konaní o námietkach podaných žalobcom proti jeho vylúčeniu z verejnej súťaže na predmet zákazky „Chemický posypový materiál - dodávka priemyselnej soli a rozmrazovacieho prostriedku na báze chloridu horečnatého“, ktorú vyhlásil verejný obstarávateľ Banskobystrická regionálna správa ciest, a. s. z dôvodu, že žalobca nepredložením súvahy za sledované obdobia, t. j. roky 2007, 2008 a 2009, nesplnil podmienky účasti v tejto verejnej súťaži. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanoveniami § 3 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, § 42 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 zák. č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov a vecne nedôvodnosťou podaného návrhu. Uviedol, že napriek tomu, že rozhodnutie vydané Úradom pre verejné obstarávanie bolo pre jeho nezákonnosť zrušené Krajským súdom v Bratislave rozsudkom zo dňa 9. júna 2011, č. k. 1 S 53/2011-58, ktorý bol následne potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2011, č. k. 5 Sžf 44/2011 mal súd prvej inštancie za to, že v danom prípade absentuje príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia a vznikom škody, keďže príčinná súvislosť musí byť priama a neprerušená, avšak v prípade žalobcu nie je jednoznačné, že po jeho znovuzaradení do verejnej súťaže by bol automaticky úspešným, a teda nemožno konštatovať, že práve nezákonným rozhodnutím žalovanej

došlo k vzniku škody, keďže na vznik škody by vplývali ďalšie faktory.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 29. októbra 2014 č. k. 2 Co 622/2014-304 v spojení s opravným uznesením z 12. februára 2015 č. k. 2 Co 622/2014-350 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2 446 329,93 eur a uhradiť náhradu trov prvoinštančného konania v sume 20 eur a trov právneho zastúpenia v sume 38 304,46 eur spolu s náhradou trov odvolacieho konania v sume 20 eur a trov právneho zastúpenia v sume 12 771,86 eur, na účet právnej zástupkyne žalobcu JUDr. Kataríny Neumannovej. Uviedol, že rozhodnutie vydané v konaní o námietkach proti rozhodnutiu žalovanej o vylúčení žalobcu z verejnej súťaže bolo jednoznačne nezákonné, a preto predmetom odvolacieho konania ostalo posúdenie právnej a skutkovej otázky, ktorú súd prvej inštancie posúdil nesprávne, či medzi daným nezákonným rozhodnutím a vznikom škody, ktorú si žalobca v konaní uplatnil, existuje príčinná súvislosť. V posudzovanej veci nebolo možné súhlasiť s teoretickou úvahou prvoinštančného súdu, že na úspech žalobcu vo verejnej súťaži, by po jeho opätovnom zaradení do súťaže malo vplyv posudzovanie ponuky z hľadiska ceny. Odvolací súd sa preto stotožnil s tvrdením žalobcu, že v prípade, ak by k jeho nezákonnému vylúčeniu zo súťaže nedošlo, žalovaná by musela s ním, keďže ponúkol najnižšiu cenu, uzavrieť rámcovú dohodu, nakoľko iné kritérium posudzovania ponúk okrem ceny v tejto verejnej súťaži zvolené nebolo. V zmysle uvedeného preto v priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti s konaním žalovanej (vydaním nezákonného rozhodnutia), ktorá bola v konaní bezpečne preukázaná, žalobcovi vznikla škoda, keďže je daný priamy, bezprostredný vzťah príčiny a následku medzi vzniknutou škodou žalobcu a nezákonným rozhodnutím žalovanej. Odvolací súd preto dospel k záveru, že žalobcovi vznikla škoda v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím žalovanej a to vo výške, ktorú súdny znalec vo svojom znaleckom posudku vyčíslil, nakoľko žalobca bol povinný splniť podmienky stanovené v súťažných podkladoch, uvedené v bode 16. a v bode B.1 (obchodné podmienky dodania predmetu zákazky), t. j. preukázať splnenie ponuky „nadiktovanej“ verejným obstarávateľom v súťažných podkladoch, od ktorých sa nemohol odchyliť, ak chcel byť vo verejnej súťaži úspešný a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že návrhu žalobcu vyhovel.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná (ďalej aj „dovolatelka“), ktorá žiadala, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila nesprávnym právnym posúdením veci zo strany odvolacieho súdu. Žalovaná je toho názoru, že odvolací súd nesprávne právne posúdil nárok žalobcu na náhradu škody, nakoľko vzhľadom na jednotlivé štádiá verejného obstarávania možno považovať nárok žalobcu za čisto hypotetický. Vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný a neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný a takisto nestačí ani pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, či okolnosti nasvedčujúcej jej existencii, príčinnú súvislosť treba vždy preukázať. Mala za to, že žalobca nepreukázal dôkazné bremeno, vznik škody, jej výšku a ani existenciu príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. Namíeta vyčíslenie ušlého zisku v znaleckom posudku rovnako ako aj vyčíslenie škody na úrokoch, nakoľko vychádzajú z fiktívnych údajov. Znalecký posudok predložený žalobcom nie je podľa jej tvrdenia spôsobilým dôkazným prostriedkom. Rozhodnutie odvolacieho súdu mala za protiprávne a arbitrárne. Aj v prípade, že by žalobca nebol vylúčený z verejnej súťaže, resp. bol by do nej opätovne zaradený, jeho ponuka by ešte musela podliehať procesu hodnotenia v zmysle § 42 ZVO, a to nielen z hľadiska či sa jedná o neobvykle nízku cenu, ale aj z hľadiska splnenia požiadaviek na predmet zákazky. Právomoc hodnotenia ponuky patrí výlučne komisii verejného obstarávateľa, a preto autonómne vyhlásenia žalobcu možno považovať za irelevantné, verejnému obstarávateľovi nemožno jednostranne nanútiť uzavretie zmluvy. Náhrada škody vyčíslená v znaleckom posudku sa skladá zo skutočnej škody a ušlého zisku. Uplatnená škoda zodpovedajúca ušlému zisku je výlučne hypotetická, nakoľko v danom prípade nebolo možné s určitosťou dospieť k záveru, že by v predmetnom verejnom obstarávaní bola uzavretá zmluva so žalobcom. Žalobca takisto nepreukázal ani existenciu skutočnej škody vyčíslené v znaleckom posudku pozostávajúcej zo zmluvnej pokuty vyplývajúcej mu z kúpnej zmluvy uzavretej so spoločnosťou Intersol spol. s r.o. z čl. V Dodatku č. 1 tejto zmluvy, ktorým sa žalobca zaviazal k odberu technickej soli pre verejného obstarávateľa, s ktorým ešte v tomto čase nebol v zmluvnom vzťahu a zároveň vyčíslené na základe škody na úrokoch z kontokorentného úveru pri zohľadnení

príjmov z ušlého zisku. Žalobca navyše nepreukázal vznik tejto škody, a teda že zmluvnú pokutu v zmysle tohto dodatku aj skutočne uhradil. Ani uhradenie prípadnej zmluvnej pokuty nepovažuje žalovaná za škodu, pretože žalobca sa zaviazal k odberu technickej soli pre verejného obstarávateľa v čase, keď predmetná verejná súťaž nebola vyhodnotená. Žalobca sa podpisom Dodatku č. 1 vystavil značnému podnikateľskému riziku a za takéto konanie nemôže žalovaná niesť zodpovednosť. Vzhľadom na to, že žalovaná nariadila zrušiť predmetnú verejnú súťaž, je zrejmé, že žalobcovi nemohla vzniknúť majetková ujma - a to ani ušlý zisk, ani skutočná škoda. Zároveň žiadala o odklad vykonateľnosti rozsudku odvolacieho súdu a navrhla, aby dovolací súd zmenil tento rozsudok tak, že žalobu zamietne.

4. Následne bol dovolaciemu súdu prostredníctvom žalovanej doručený rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. apríla 2015 sp. zn. 7 Sžf 49/2013, ktorým dovolací súd zmenil prvostupňový rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 24. apríla 2013 č. k. 2 S 174/2012-93 tak, že žalobu žalobcu proti rozhodnutiu žalovanej zo dňa 14. mája 2012, č. 74-6000/2011-ON-14-N zamietol. V predmetnom konaní bolo preskúmané rozhodnutie žalovanej zo dňa 14. mája 2012, č. 74-6000/2011-ON-14-N, ktorým nariadila predmetnú verejnú súťaž zrušiť. Najvyšší súd uviedol, že žalovaná mala za preukázané porušenie zákona pri zadávaní zákazky verejným obstarávateľom - Banskobystrická regionálna správa ciest, a.s., a preto pokiaľ nariadila zrušiť predmetnú verejnú súťaž, postupovala v zmysle právomoci zákonodarcom jej zverenej. Žalovaná v zmysle uvedeného rozsudku vo svojom podaní uviedla, že senát Najvyššieho súdu týmto rozsudkom potvrdil zrušenie verejnej súťaže, čo znamená, že v nej neexistuje úspešný uchádzač a nezákonnosť rozhodnutia, o ktorého žalobca odvodzuje svoj nárok je čisto formálna, v zásade bez materiálneho vplyvu. Žalovaná má tak za to, že neexistuje príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím žalovanej a vznikom škody v rozsahu, v akom ju požaduje žalobca.

5. Žalobca sa k predmetnému dovolaniu nevyjadril.

6. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu (žalovaná) zastúpená v súlade so zákonom, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané, bez nariadenia dovolacieho pojednávania preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a dospel k záveru, že je potrebné ho zrušiť.

8. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016 (10. decembra 2014), t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle vyššie citovaného prechodného ustanovenia § 470 ods. 2 CSP a procesnú prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení § 236, § 237 a § 238 O.s.p.

9. Dovolanie proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu bolo prípustné v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p. Dovolanie žalovanej smerujúce proti zmeňujúcemu rozsudku, vyvolalo v danom prípade účinnok, ktorý zostáva zachovaný aj po 1. júli 2016 (§ 470 ods. 2 CSP) - dovolateľkou napadnuté rozhodnutie bolo preto možné (a tiež potrebné) podrobiť meritórnemu dovolaciemu prieskumu.

10. Právny poriadok platný a účinný v čase podania dovolania ukladal dovolaciemu súdu (viď ustanovenie § 242 ods. 1 O.s.p.), aby aj ex offio posúdil, či v konaní nedošlo k niektorej zo závažných procesných väd, ktoré boli taxatívne vymenované v § 237 ods. 1 O.s.p. Dovolateľka procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. nenamietala a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

11. Následne sa preto dovolací súd zaoberal správnosťou napadnutého rozsudku z hľadiska uplatneného dovolacieho dôvodu, a to správneho právneho posúdenia veci. Nesprávnym právnym posúdením veci treba rozumieť nesprávnu aplikáciu hmotného práva na zistený skutkový stav alebo jeho nesprávny výklad, ktorý má za následok nesprávne rozhodnutie. V rámci dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne

právne posúdenie vecí, dovolací súd skúma, či zistený skutkový stav umožňoval, resp. neumožňoval právny záver, ku ktorému dospel odvolací súd.

12. Rozhodujúcou otázkou z hľadiska správneho právneho posúdenia vecí bola otázka, či existuje príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia žalovanej a vznikom škody.

13. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a/ nezákonným rozhodnutím, b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d/ nesprávnym úradným postupom.

14. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

15. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

16. Podľa § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

17. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

18. Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

19. Predpokladom na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím (porušenie právnej povinnosti) a následkom (vzniknutou škodou). Vzniknutá škoda (v podobe skutočnej škody - *damnum emergens* alebo ušlého zisku - *lucrum cessant*) musí byť spôsobená bez pochybností práve porušením právnej povinnosti. Škoda, ani porušenie právnej povinnosti ešte nezakladajú zodpovednosť za škodu a tomu korelujúce právo na jej náhradu. Príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená (domnelá), ale musí byť bezpečne preukázaná, pričom povinnosť tvrdenia, bremeno tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno, čo sa týka príčinnej súvislosti v civilnom procese, zaťažuje v zásade toho účastníka, ktorého tvrdenie má byť preukázané [teda poškodeného (žalobcu)].

20. Príčinná súvislosť (kauzálny nexus) je teda podstatným prvkom zodpovednostnej skutkovej podstaty. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku a túto nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych súvislostiach. Príčinou vzniku škody môže byť len také konanie (alebo opomenutie), bez ktorého by škodný následok nevznikol. Musí byť teda doložené, že nebyť protiprávneho konania (opomenutia) škodcu, škodlivý následok by nenastal. Ak príčinou škody je iná skutočnosť (napr. porušenie zmluvnej povinnosti samotným poškodeným), zodpovednosť za škodu nenastáva. Pre posúdenie zodpovednosti za škodu má preto určujúci význam, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je požadovaná náhrada. Práve vo vzťahu medzi konaním (alebo opomenutím) poškodeného (ak vznikla) a konaním škodcu (ak je protiprávne), sa príčinná súvislosť zisťuje.

21. Škoda vyčíslená v predmetnom konaní v znaleckom posudku sa skladá zo skutočnej škody a ušlého zisku. Skutočná škoda je taká ujma, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodovou udalosťou a reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby prišlo

k uvedeniu vecí do predchádzajúceho stavu. Ušlý zisk je ujma spočívajúca v tom, že u poškodeného nepríde v dôsledku škodovej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa tak dalo očakávať s ohľadom na pravidelný chod vecí. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného, ale stratou očakávaného prínosu.

22. Žalobca si v konaní uplatňoval skutočnú škodu vyčíslenú v znaleckom posudku pozostávajúcu zo zmluvnej pokuty vo výške 392460,00 eur vyplývajúcu mu z kúpnej zmluvy uzavretej dňa 1. decembra 2010 so spoločnosťou Intersol spol. s r.o., a to z čl. V Dodatku č. 1 tejto zmluvy, ktorým sa žalobca zaviazal k odberu technickej soli pre verejného obstarávateľa, s ktorým v tomto čase nebol v zmluvnom vzťahu a zároveň vyčíslenej na základe škody na úrokoch z kontokorentného úveru pri zohľadnení príjmov z ušlého zisku vo výške 112 164,93 eur uzavretého dňa 20. mája 2010 č. 445 001 8900 medzi pôvodným žalobcom a VOLKSBANK Slovensko, a.s. Žalobca teda v zmysle uvedeného uzavrel kontokorentný úver a zároveň sa zaviazal k odberu technickej soli pre verejného obstarávateľa v čase, keď predmetná verejná súťaž ešte nebola vyhodnotená a takisto v čase predchádzajúcim vydaniu nezákonného rozhodnutia Úradu pre verejné obstarávanie zo dňa 11. marca 2011, číslo: 74-6000/2011-ON-14. Žalobca sa týmto konaním vystavil značnému podnikateľskému riziku a za takéto konanie nemôže žalovaná niesť zodpovednosť. V zmysle vyššie uvedeného je zrejmé, že medzi konaním vytýkaným žalovanej a skutočnou škodou uvádzanou žalobcom neexistuje žiadna príčinná súvislosť.

23. Dovolací súd má za to, že hospodárske subjekty musia znášať riziká, ktoré sú spojené s ich činnosťou. V rámci verejného obstarávania tieto hospodárske riziká zahŕňajú najmä náklady spojené s prípravou ponuky. Náklady, ktoré v tejto súvislosti vzniknú, znáša teda podnik, ktorý sa rozhodol zúčastniť sa tohto postupu, pričom z možnosti uchádzať sa o udelenie zákazky nevyplýva s istotou úspešnosť v predmetnom verejnom obstarávaní. V tejto súvislosti dovolací súd uvádza, že Komisia sa môže rozhodnúť neuzavrieť žiadnu zmluvu, a teda ani uchádzač/záujemca, ktorý predložil najvýhodnejšiu ponuku nemá záruku, že s ním bude zmluva uzavretá. Každý musí kalkulovať s tým, že nemá vopred právny nárok na uzavretie zmluvy.

24. Najvyšší súd v zmysle uplatnenej skutočnej škody vyplývajúcej zo zmluvnej pokuty vo výške 392 460,00 eur navyše poukazuje na to, že rozhodnutie Úradu pre verejné obstarávanie, z ktorého si žalobca vyvodzuje svoj nárok na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. sa vydáva na základe kogentných ustanovení verejného práva, a teda ho nemožno legitímne prenášať do záväzkových vzťahov. Nemožno preto platne dohodnúť zmluvnú pokutu v súkromnoprávnom vzťahu a túto viazať na verejnoprávne konanie a rozhodnutie správneho orgánu. Dovolací súd má teda za to, že zodpovednosť žalovanej za skutočnú škodu vo výške 392 460,00 eur podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v tomto prípade nemohla nastať, keďže ide o súkromnoprávny vzťah.

25. Ďalej sa dovolací súd zaoberal uplatnenou škodou zodpovedajúcou ušlému zisku vyčíslenému v znaleckom posudku vo výške 1 941 705 eur, ktorú ale dovolací súd považuje za nie skutočne existujúcu, ale budúcu a hypotetickú. Uvádzaná škoda totiž predpokladá, že v prípade neexistencie protiprávneho postupu žalovanej (rozhodnutia Úradu pre verejné obstarávanie zo dňa 11. marca 2011, číslo: 74-6000/2011-ON-14) by žalobca, ktorý bol vylúčený z verejnej súťaže, mal nárok na získanie dotknutej verejnej zákazky. Ako nepochybne vyplýva z obsahu spisu, žalobca nesplnil kvalifikačné predpoklady pre účasť vo verejnom obstarávaní a tak zostalo právne irelevantné, že spomedzi všetkých uchádzačov vo verejnom obstarávaní dal žalobca (jeho právny predchodca) najnižšiu cenovú ponuku; táto už hodnotená byť nemohla. Prítom aj za predpokladu, že by komisia pre vyhodnotenie ponúk navrhla, aby mu bola zadaná zákazka, verejný obstarávateľ nie je návrhom komisie pre vyhodnotenie ponúk viazaný, ale disponuje širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o prvky, ktoré zohľadní na účely rozhodnutia o zadaní zákazky. Okrem toho verejný obstarávateľ môže pred podpísaním zmluvy buď upustiť od zadania verejnej zákazky, alebo zrušiť verejné obstarávanie (čo sa v predmetnom prípade aj stalo), a to bez toho, aby záujemcovia alebo uchádzači verejnej súťaže mali nárok žiadať akúkoľvek náhradu. Z toho vyplýva, že škoda uvádzaná žalobcom, ktorá zodpovedá ušlému zisku nie je skutočná a určitá. Za týchto podmienok je potrebné konštatovať, že medzi konaním vytýkaným žalovanej a ušlým ziskom uvádzaným žalobcom neexistuje takisto žiadna príčinná súvislosť.

26. Podľa názoru dovolacieho súdu v preskúmvanej veci, právny záver odvolacieho súdu o existencii príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a nezákonným rozhodnutím žalovanej, nebol správny, pretože nezodpovedal zistenému skutkovému stavu, resp. zistený skutkový stav takýto záver neumožňoval.

27. So zreteľom na uvedené dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu pre nesprávne právne posúdenie veci podľa § 449 ods. 1 CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní je právny názor dovolacieho súdu záväzný (§ 455 CSP). V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a aj dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.